

les claus del dia

pareumàquines
ÀLEX GUTIÉRREZ (@ALEXGUTIERREZM)

Quatre petites anomalies sobre com els diaris han parlat d'Évole

1) Que els articulistes del diari *El Mundo* carreguessin de manera pràcticament unànime contra el fals documental, tot i que l'editorial –titulat “Operación Palace o el dret de la televisió a l'espectacle”– el defensava. 2) Que Arcadi Espada ho aprofités per repartir una fina bastonada, en aquest diari, al seu company habitual de pàgina: Luis María Anson (un dels conxorxats amb Évole per al programa). Deia que els improvisats actors no podien evitar el riure “excepte Anson, que mentia amb una naturalitat superba”. #Pam. 3) Que a *La Razón* –del grup propietari de *La Sexta*– no hi hagués cap article crític, ni que fos per cobrir l'expedient, tenint en compte el seu perfil de lector. 4) Que *El País* en fes un tractament tan dur –només Juan Cruz el defensava– tenint en compte també el posicionament del seu lector mitjà.

en evitar el riure “excepte Anson, que mentia amb una naturalitat superba”. #Pam. 3) Que a *La Razón* –del grup propietari de *La Sexta*– no hi hagués cap article crític, ni que fos per cobrir l'expedient, tenint en compte el seu perfil de lector. 4) Que *El País* en fes un tractament tan dur –només Juan Cruz el defensava– tenint en compte també el posicionament del seu lector mitjà.

Una portada homòfoba i perillosa

El diari *Red Pepper* és un tabloide d'Uganda que ahir es despenjava amb una portada ofensiva i irresponsable. L'endemà que el govern del país aprovés una duríssima llei antigai, el rotatiu col·loca en lletres majúscules a la portada: “EXPOSATS!” I promet a l'interior la llista dels 200 –suposats– homosexuals amb més rellevància a la vida pública del país. El blog *233grados* recorda com, l'any 2011, el diari *Rolling Stone* (res a veure amb la revista musical del mateix nom) ja va publicar una llista amb noms d'homosexuals. L'acompanyava el lema: “Pengeu-los: van darrere els nostres fills”. Dies més tard apareixia mort David Kato, un activista dels drets dels homosexuals que apareixia al sinistre rànquing de la publicació. Human Rights Watch ho ha denunciat, però el director de *Red Pepper* assegura que seguirà amb aquesta ignominiosa campanya d'outing.

Àlbum de titulars

“Talegón intenta explicar en 2.265 paraules que no és curta” (Libertad Digital, sobre l'article que la jove socialista va publicar a El Plural, explicant per què va empassar-se el fals documental d'Évole)

PARLEM-NE

DAVID MIRÓ
SUBDIRECTOR

Una mirada exterior a la Transició

EL 30 DE SETEMBRE del 1977 un consell de ministres extraordinari va aprovar el restabliment provisional de la Generalitat i el reconeixement de la legitimitat històrica de Josep Tarradellas com a president. Aquesta va ser la filigrana jurídicopolítica més arriscada de la Transició: es reconeixia la legalitat republicana en la persona de Tarradellas (assumint un resultat electoral de l'any 1932!), però no la del govern republicà espanyol, per exemple.

Aquesta contradicció va ser subratllada per la premsa estrangera (per exemple per *The Times*), tal com explica Jaume Guillamet a *El*

desafiament català (L'Avenç), un relat de la Transició confegit basant-se en les cròniques que van escriure els corresponents estrangers i que ha estat minuciosament espigolat per un equip d'investigadors de la UPF. Aquesta mirada exterior resulta especialment lúcida en alguns aspectes, per exemple quan el diari *Le Monde* se sorprèn que, el dia del restabliment de la Generalitat, aquesta no és la notícia destacada de portada a Madrid sinó la dimissió de llavors ministre de Relacions amb les Corts, Ignacio Camuñas.

El corresponsal d'aquest diari, Marcel Niedergang, havia escrit el 6 de juliol del mateix any un llarg article en què definia la posició de partida dels catalans en el debat autonomista: “La Catalunya alliberada. Espanyols potser, castellans mai”. I hi anticipa el que vindrà: “Aquest difícil i interminable diàleg entre castellans *buròcrates* i catalans *industrials*, les ironies, els retrets, les acusacions són múltiples, i els complexos, de superioritat o inferioritat, també són compartits”. Niedergang copsa que es troba al davant d'un problema irresoluble (com havia endevinat Ortega) si cap de les parts cedeix. 37 anys després el diàleg és inexistent i Ignacio Camuñas ha reaparegut com a dirigent de Vox. És un senyal?

vist alttwitter

Lluís Marco (@elsmarco)
Actor

“Mai vaig ser independentista; avui sóc independentista i, després del discurs de Rajoy, encara més independentista. Diàleg, Rajoy? Mentider”

Germán Rodríguez (@grman_rodriguez)
Diputat al Congrés (PSC)

“#Rajoy s'equivoca un cop més: no es construeix la unitat amb imposicions, atacant la identitat, la pluralitat i a cop de bandera #DEN2014”

Lourdes Ciuró (@lciuro)
Diputada al Congrés (CiU)

“Els decibels anticonsulta han augmentat. Rajoy bloqueja qualsevol opció de diàleg per gestionar la qüestió”

Laia Ortiz (@Laiaortiz)
Diputada al Congrés (ICV)

“Després d'anunciar desenes de canvis legals, [Rajoy] diu que Catalunya no pot decidir perquè ho diu la llei. #DEN14 #eldiariodebate”

Alfred Bosch (@AlfredBosch)
Diputat al Congrés (ERC)

“Surt @marianorajoy petrificat com les taules de la llei i dient que dialoguem. Però és molt difícil parlar amb una pedra”

José María Alonso (@chemaalonsor)
Diputat al Congrés (PP)

“#DEN2014 el discurs de Rubalcaba s'assembla al de l'esquerra dels anys 30, totalment apartat de l'Espanya actual i sense solucions”

Juanma López Zafra (@juanma_lz)
Professor de Cunef

“La síndrome de la Moncloa no és un mite. És real. Rajoy viu completament d'esquena a la realitat. Que algú l'hi digui #DEN2014”

José María Íñigo (@josemariainigo)
Periodista

“Rajoy ha parlat. L'oposició, en contra de tot el que s'ha dit. Tranquil·litzat saber que l'oposició té la solució a tots els nostres problemes”

Fernando M. Carreño (@fmcarrreno)
Periodista

“José María del Nido és al carrer 82 dies després de la sentència en ferm. Això també és estat de la nació. De fet, n'és un aspecte important”

Carles Mundó (@CarlesMundo)
Advocat

“Això de #Millet és una fractura falsa?”

Odei A.-Etxearte (@oetxearte)
Periodista

“La història del fèmur de Millet faria riure si no fos de debò #saquejador”

Feliu Ventura (@feliuventura)
Cantautor

“L'os de la música #fèmur #Palau”

IAQUÍ

CARLES CAPDEVILA

DIRECTOR

Esperar, immòbil, que et salvi l'economia

ALGÚ HA CONVENÇUT Rajoy, o potser és ell qui ha convençut els seus, que l'economia millorarà i per art de màgia desapareixerà el malestar. I els votants, contents i alegres, correran a les urnes a agrair-l'hi. Era la lògica del passat, quan els experts dels partits al govern calculaven que si a final de legislatura l'economia millorava i podien inaugurar obra feta guanyaven segur. I quan si eres a l'oposició esperaves que una baixada de l'economia et permetés l'alternança bipartidista. Em sorprèn que es mantingui aquesta teoria quan ha canviat absolutament tot. Quan la crisi ha fet un mal irreparable. Quan l'atur és tan alt. Quan han sortit tants escàndols. Quan no hi ha model de producció alternatiu al de la construcció. Quan debats com el català demanen solucions, i no dilacions. Quan el bipartidisme fa aigües. Quan hi ha desconfiança en el sistema. I sobretot sobretot quan l'economia pot deixar de caure però la gent trigarà a notar-ho, i la majoria no ho notarà en els propers mesos. Fruit d'aquesta desesperació, de tenir un pla equivocant, basat en la lògica d'un passat que no tornarà, i basat en unes millores que els electors no notaran, algú ha convençut Rajoy, o és ell qui ha convençut els seus, que és molt bona idea anar venent trimonalisme. I anar practicant l'immobilisme. Un pla perfecte: si vas repetint que no abordaràs el tema català es veu que el govern català deixarà de reclamar la consulta (per cansament?, ¿perquè els catalans lligaran els gossos amb llonganisses i ja no recordaran què demanaven?). I si vas assegurant amb convicció que la recuperació econòmica és un fet, els ciutadans s'autogestionaran i creuran que ja tornen a tenir feina i diners per gastar. Infal·lible.

LA TRIA DEL DIRECTOR

El 'bitcoin', un experiment monetari virtual que generava molts dubtes, s'enfonsa. I ha atrapat molta gent. A Economia

Catalunya forma des de fa anys metges vinguts de fora. La crisi els està fent marxar abans d'hora. A Societat

Tanatopràctica. Una professió especial, i que no a tot arreu està regulada. Passeu per Estils

director@ara.cat
Twitter: @carlescapde